

วช.นค.

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่องสังข์ศิลป์ชัย

A Study of Body of Knowledge and Local Wisdom's Bases in

Northeastern Literary Work of Sangha Silpachai

โดย

นายวัฒนา มุลเมืองแสน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตหนองคาย

๒๕๕๖

ชื่อเรื่อง : การศึกษาองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในวรรณกรรมอีสานเรื่องสังข์
 ศิลป์ชัย ✓
 ชื่อผู้วิจัย : นายวัฒนา มุลเมืองแสน
 ปีที่วิจัย : ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

✓สังข์ศิลป์ชัยหรือ สังข์ศิลป์ไชย เป็นวรรณคดีชิ้นเอกของอาณาจักรล้านช้างเรื่องหนึ่ง ประพันธ์ขึ้นโดยเจ้าปางคำแห่งเมืองหนองบัวลุ่มภู ในราว พ.ศ. ๒๑๙๒ ซึ่งตรงกับรัชสมัยของ สมเด็จพระเจ้าปราสาททองแห่งกรุงศรีอยุธยา ทุกถ้อยคำที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้มีความหมายไพเราะ แม้ว่าในบทที่แสดงความโกรธแค้นก็ใช้ถ้อยคำสุภาพไม่หยาบคาย และผู้รจนานี้ยังเป็น ประชาชนที่มีความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรมแตกฉานในภาษาบาลี มีความรู้ภาษาสันสกฤตและราช ประเพณีเป็นอย่างดี

แต่เดิมนั้นสังข์ศิลป์ชัยมีการแต่งขึ้นที่เป็นร้อยแก้ว และมีการแต่งปรับปรุงโดยมีการเขียน แบบร้อยกรองขึ้นภายหลัง โดยที่ได้ให้ศัพท์โบราณและศัพท์ทางพุทธศาสนาที่ลึกซึ้ง แต่มีความงาม ในทางอักษรศาสตร์อันเป็นสุนทรียะในบทประพันธ์และมีเนื้อเรื่อง ชวนติดตาม อันดัดแปลงมาจาก ปัญญาสชาดก

* <http://th.wikipedia.org/wiki/>